

STS de 20 de març de 2018, recurs 2942/2016

Accident de treball: infart en el gimnàs després d'haver anat a treballar (accés al text de la sentència)

El mateix dia de la seva mort, un treballador va acudir a una notaria, on va manifestar no trobar-se bé. Després va tornar al seu despatx i va continuar treballant. Els seus companys van apreciar que es trobava pàl·lid i que suava, i **li van recomanar que anés al gimnàs pagat per l'empresa, on va patir un infart.**

El TS declara que es tracta d'un accident de treball i aplica la presumpció de l'art. 156.3 LGSS, fonamentant-se en els arguments següents:

- **L'accident cardiovascular s'inicia mentre el treballador es trobava en ple desenvolupament del seu treball:** a la notaria, a les dependències de la seva empresa, immediatament abans i després de traslladar-se a un altre lloc per impulsar una operació de compravenda. És cert que la malaltia només s'exterioritza amb tota la seva virulència quan està al gimnàs, però en haver esdevingut la lesió cerebral en temps i lloc de treball, hi entra en joc la presumpció. Estem davant d'un supòsit de dolència arrossegada, que ha nascut amb caràcter professional perquè es detecta en temps i lloc laborals. I aquest caràcter laboral no desapareix pel fet que el treballador hagi culminat la seva activitat laboral i només amb posterioritat es desencadeni el fatal desenllaç.
- **La presumpció no s'exclou perquè s'hagi acreditat que el treballador patia la malaltia amb anterioritat o perquè s'havien presentat símptomes abans d'iniciar-se el treball,** perquè el que es valora a aquests efectes no és, per descomptat, l'acció del treball com a causa de la lesió cardíaca, la qual cosa no seria apreciable en principi donada l'etiologia comuna d'aquest tipus de lesions. El que es valora és l'acció del treball com a factor desencadenant d'una crisi, que és la que porta a la situació de necessitat protegida; i **aquesta possible acció del treball es beneficia de la presumpció legal de l'art. 156.3 i no pot quedar exclosa per la prova que la malaltia es patia ja abans;** doncs encara que així fos, és la crisi i no la dolència prèvia la que cal tenir en compte a l'efecte de protecció.
- La veritat és que fins i tot les circumstàncies en què el treballador mor no apareixen del tot despreses de laboralitat: no va a un lloc qualsevol d'esbarjo (sinó al gimnàs pagat per la seva empresa) i tampoc sembla que la motivació de la seva pràctica sigui fonamentalment esportiva o lúdica, sinó més aviat terapèutica. **El relat fàctic permet concloure que realitza l'exercici físic, suggerit per les persones que comproven els seus problemes de salut, precisament per intentar recuperar la normalitat. Tot això, lluny de destruir la presumpció de laboralitat, ve a reforçar l'origen professional de la malaltia.**